

קול תודה

עלון התחזקות חודשי בענייני השבת וההודאה לבורא עולם

הודאה תמידית על יציאת מצרים

ויפר הרב לווינשטיין שליט"א:

בְּכָל יוֹם יוֹם אֲנַחְנוּ מוֹדִים כְּמֵה פְעָמִים עַל יְצִיאַת מִצְרַיִם. תְּמוּהָ הִיא הַדָּבָר בְּעֵינֵי - כְּלוֹם אֵין בְּכֶךָ הַגְזָמָה מְפֹרָת, וְאִפְּלוּ בְּלִתִּי רְצוּנָה?

נִתָּאָר לְעַצְמָנוּ אָדָם, שֶׁחֲבָרוּ עָשָׂה לוֹ טוֹבָה מְסִימָה, וּמֵאֵז בְּכָל בִּקְרָה מְשִׁכִּים הָאָדָם אֶל פְּתַח חֲבָרוֹ, וּמוֹדָה לוֹ עַל אוֹתָהּ טוֹבָה. לְכַאוֹרָה, מִתְּחִלַּת הַהֲגָזָמָה שֶׁבְּכֶךָ, נִרְאָה כְּאִלוֹ הָאִישׁ לוֹעֵג לְחֲבָרוֹ בְּתוֹדוֹתָיו הַמְפֹרָזוֹת, וְהַמִּיטִיב עֲלוֹ לְכַעַס.

תְּמִימָה זֹאת הֶעֱסִיקָה אוֹתִי לֹא מַעַט, עַד שֶׁנִּזְכַּרְתִּי בְּמַעֲשֵׂה שֶׁסִּפֵּר לִי מִישָׁהוּ, שֶׁאַרְעָה לוֹ בְּיָדוֹתָיו.

בַּיּוֹם שֶׁנִּתְמַנֶּה אָבִיו לְרֹאשׁ יְשִׁיבָה, הוּא הִרְצָה שְׁעוֹר פְּתִיחָה בְּהַשְׁתַּפּוּת בְּרָנִים רַבִּים. בְּשְׁעוֹר זֶה הִשְׁתַּתַּף גַּם הוּא, אָף שֶׁהָיָה עֲדוֹן יָלֵד, וְלֹא הָבִין מְאוּמָה מִן הַהֲגָמָה.

לְאַחֵר הַשְׁעוֹר נִגְשׁוּ אֶל אָבִיו כָּל הַרְבָּנִים, וּבִרְכוּהוּ, וְאָחֲלוּ לוֹ הַצִּלְחָה לְרִגְלָהּ הַמְנוֹי הַחֲדָשׁ.

הָאֵב שָׁמַח וְהוֹדָה לְכֻלָּם, אוֹלָם בְּמִיחָד שָׁמַח לְקִרְבָּתָהּ זָקָן אֶחָד, אֲשֶׁר לֹא הָיָה רַב וְלֹא תַלְמִיד חֹכֵם, אֲזָלָא אָדָם פְּשוּט.

הָאֵב גַּם הוֹדָה לְזָקָן הַזֶּה בְּהִתְבַּרְשׁוּת וּבְאַרְיִכוּת מְרִבָּה.

הַדָּבָר הַפְּלִיא אוֹתוֹ מְאֹד. כְּשֶׁהִגִּיעוּ הַבִּיטָה, שָׁאֵל אֶת אָבִיו מַה רָאָה בְּזָקָן זֶה, שֶׁכָּל כֶּךָ הוֹדָה לוֹ עַל אַחוּלָיו.

אָמַר לוֹ אָבִיו: "הָאָדָם הַזֶּה נָתַן לִי פֶעַם, לְפָנַי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה, הוֹצִיאָה נְסִיעָה בְּרִכְבָּתָהּ, וְעַל כֶּךָ הוֹדִיתִי לוֹ".

כְּמוֹכָן, הֶסְבֵּר זֶה הוֹסִיף פְּלִיאָה עַל פְּלִיאָתוֹ.

הָאֵב הַמְשִׁיךְ וְהַסְבִּיר: "בְּחוֹר עֵנִי הֵייתִי אֶז, וְגַם יָתוֹם מְאֹד וּמְאֵם. חֲשָׁקָה נִפְשִׁי בְּתוֹרָה, אוֹלָם כִּסְף לְהוֹצִיאֹת נְסִיעָה לְיִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה לִי, וּבְגִלָּל סָבָה צְדִידִית זֹכְמָעֵט שֶׁהִתְבַּטְּלָה תְּכִנִּיתִי. הִתְמַלְאֵתִי צֶעַר גָּדוֹל, וְכִמְעַט שֶׁנִּפְלַתִּי לְאִישׁוֹ. כְּשֶׁשָּׁמַע הָאִישׁ הַזֶּה עַל צַרְתִּי, נָתַן לִי מְכִיסוֹ אֶת הוֹצִיאֹת הַנְּסִיעָה, וּבִזְכוּתוֹ הִתְחַלַּתִּי לְלַמֵּד בְּיִשְׂרָאֵל. וּמֵאֵז, סָבָם הָאֵב, "אֵין אֲנִי שׁוֹכֵחַ לְאָדָם טוֹב זֶה אֶת הַחֶסֶד, שֶׁבִּזְכוּתוֹ הִנְצִיתִי עַד הַלֵּם. בְּכָל פֶּעַם שֶׁיֵּשׁ לִי אִיזוֹ הַצִּלְחָה, אֲנִי מוֹדָה לוֹ שׁוֹב עַל הַכֶּסֶף שֶׁנָּתַן לִי אֵז, שֶׁהָיָה בְּזָכוֹת זֶה הַצִּלְחָתִי לְהִתְקַדֵּם. גַּם הַיּוֹם, כְּשֶׁנִּצְטִיתִי לְהִתְמַנּוֹת לְרֹאשׁ יְשִׁיבָה, לֹא שִׁכַּחְתִּי. כְּמוֹכָן, לְהוֹדוֹת לוֹ עַל אוֹתָם דְּמִי נְסִיעָה, כִּי לֹלִי הוּא לֹא הֵייתִי זֹכֵר לְהִגִּיעַ לְכָאֵן".

כְּשֶׁנִּזְכַּרְתִּי בְּמַעֲשֵׂה זֶה, הַבְּנִיתִי כִּי כֶךָ הוּא הַדָּבָר גַּם בְּהִתְבַּרְכָּת יְצִיאַת מִצְרַיִם. הִיְהוּדִי זֹכֵר לְהִיּוֹת בְּכָל יוֹם בְּמַצֵּב שֶׁל עֲלֵיהָ רוֹחֲנִית, וְכָל הַעֲלִיָּה הַזֹּאת נִבְרַעַת מִיְצִיאַת מִצְרַיִם. לְפִיכֶךָ, יֵשׁ לְהוֹדוֹת לַה' בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ עַל הַעֲלִיָּה הַנוֹסֶפֶת, הַנוֹבְעַת מִיְצִיאַת מִצְרַיִם, וְאֵין בְּהוֹדָאָה זֹאת הַגְזָמָה כְּלָל וְכָלָל.

הדיבור שיצא לחירות

הַהֶפֶךְ מֵהָעוֹנוֹן הַחֲמוּר שֶׁל לִשׁוֹן הָרַע, הִיא הַמַּצּוּהָ הַגְּדוּלָּה לְהוֹדוֹת וּלְשַׁבַּח, כְּמוֹבֵא בַּמִּגְלָה (פֶּדֶר"א מו) אִמְרוּ, שֶׁהָאוֹת פ"ה מִיּוֹחַדֶּת לְגִאוּלַּת מִצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "פֶּקֶד פִּקְדָתִי אֲתֶכֶם וְאֵת הָעֲשׂוֹי לָכֶם בַּמִּצְרִים" (שְׁמוֹת ג). כִּי בִּה נִפְתַּח הָפָה לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל.

וְזוֹ מַצּוּת סִיפּוֹר יְצִיאַת מִצְרַיִם, שֶׁחִיֵּב כָּל אָדָם לְרֹאוֹת אֵת עַצְמוֹ כְּאִילוֹ הוּא יָצָא מִמִּצְרַיִם וּדְבִירוֹ יָצָא מֵהַגְּלוּת. וְכָל הַמְרַבָּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הִיא זֶה מְשׁוּבָח, כִּי מוֹכִיחַ שִׁינִּיאַת מִצְרַיִם שֶׁל רַחֲבָה וּגְבוּהָה יוֹתֵר. וְכִמוֹ שֶׁאִמְרוּ (פֶּסְחִים פה): "כִּזְיִתָּא פֶּסְחָא", הִיוּ אוֹכְלִים כִּזִּית מְבַשֵּׁר קֶרֶבן פֶּסַח, "וְהַלִּילָא פֶּקַע אִיגְרָא".

לְקוֹל הַמּוֹלֵת הַהֲמוֹן מֵהַהֲלָל, דּוֹמִין כְּאִילוֹ הַגּוֹת מִתְבַּקְּעִים. שֶׁהִיוּ אוֹמְרִים הַהֲלָל עַל הַפֶּסַח (רש"י).

וְאִמְרוּ בְּזוֹהַר הַקְדוּשׁ ("ח"ב מ:), שֶׁהַקֶּב"ה מְכַנֵּס פְּמִלִּיא שְׁלוֹ וְבֵא עִמָּם, לְשִׁמּוֹעַ שְׁבָחוֹ מִפִּי בָנָיו.

נִצְטוּיָנוּ: "אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לְרָאִיתֶם עוֹד עַד עוֹלָם" (שְׁמוֹת יד), וּלְדַבְּרִי רַבּוּתִינוּ (מְכִילֵת בְּשַׁלַּח), זֹאת מַצּוּת 'לֹא תַעֲשֶׂה' לְדוֹרוֹת. וְרִמּוֹז בְּזֵה, **שְׁנֹרָה וְנִשְׁנִיחַ שֶׁהַדִּיבּוֹר לֹא יִהְיֶה עוֹד בְּגִלוּת, אֲלֵא יִשְׁמַשׁ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ.**

וְכִמוֹ שֶׁפִּירַשׁ הָאֱלֹשִׁיךְ הַקְדוּשׁ: (תְּהִלִּים ק"ה ב) "שִׁירוֹ" אִם תִּרְצוּ לְהִתְרוֹנֵן בְּשִׁירָה - "לוֹ", שִׁירוֹ בְּשַׁבַּח הַבּוֹרָא. "זִמְרוֹ", אִם תִּרְצוּ לְזַמֵּר - "לוֹ". "שִׁיחוֹ", אִם תִּרְצוּ לְשׁוּחַח, אֲזִי: "בְּכָל נְפִלְאוֹתָיו". יְהִי רָצוֹן שְׁזִכְחָה.

עוֹרֵךְ עַל פִּי הַגְּדֵת "בְּרוּךְ שֶׁאִמְרוּ", הַרְבֵּה בְּרוּךְ וְחֻנּוּבִים.

זְכִירַת מַעֲשֵׂה מִרִּים עכ"ל.

עִם יִשְׂרָאֵל יָצָא מִמִּצְרַיִם וְהַדִּיבּוֹר יָצָא לְחִירוֹת, כְּנִרְמַז בַּפֶּסֶק: "אֲנִכִּי ה' אֶלְקֵיךָ הַמַּעֲלֶךְ מִצְרַיִם מִצְרַיִם הַרְחֵב פִּיךָ וְאֶמְלֵאָהוּ" (תְּהִלִּים פא). לְהַרְחִיב אֶת הָפָה בְּשַׁבְחִים וְהוֹדָאוֹת, כִּיוֹן שֶׁהַדִּיבּוֹר יָצָא לְחִירוֹת כְּדִי לְהַלֵּל וּלְהוֹדוֹת (שֶׁפֶת אִמֶּת פֶּסַח תִּרְל"ג). לְכֶךָ, בְּלִיל הַיְצִיאָה מִמִּצְרַיִם, שֶׁרוֹ אֶת הַהֲלָל בְּזִבְחֵת הַפֶּסַח. כְּכַתּוּב: "הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלִיל הַתְּקַדֵּשׁ הַחַג" (יִשְׁעִיָּה ל). וְכִשְׁנִבְקַע לָהֶם הַיָּם, שֶׁרוֹ שִׁירַת הַיָּם, "תְּהִלִּיתִי יִסְפְּרוּ". וְתַכְלִית הַכֹּל, קִבְּלַת הַתּוֹרָה, שְׁעִלָּה נֶאֱמַר (עֲרִכִּין טו): "מִרְפָּא לִשׁוֹן עֵץ חַיִּים" (מִשְׁלִי טו).

נִצְטוּיָנוּ לְחוּג אֶת חַג הַפֶּסַח, נוֹטְרִיקוֹן פֶּה סַח (הָאֲרִ"י ז"ל שֶׁר הַכוֹנוֹת דְּרוֹשׁ ג), וּלְשִׁתּוֹת אַרְבַּע כּוֹסוֹת כְּנֶגֶד אַרְבַּע לְשׁוֹנוֹת שֶׁל גְּאוּלָּה, שֶׁכֵּן יֵשׁ כָּאֵן אַרְבַּעַה עֲנִיִּיִם גְּדוּלִּים שֶׁל גְּאוּלָּה, שֶׁעַל כָּל אֶחָד לְעַצְמוֹ יֵשׁ לְהַרְבּוֹת שְׁבַח

ההַבְּרִיאָה נִחְלַקְתָּ כִּידוּעַ לְאַרְבַּעַה רְבִידִים: דּוֹמָם, צוֹמָה, חַי וּמְדַבֵּר. הָאָדָם הוּא מְדַבֵּר, וְזוֹהִי יִיחּוּדִיוֹתוֹ: "וְיִהְיֶה הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה", לְרוּחַ מְמַלְלָא, מְדַבֵּרַת (בְּרַאשִׁית ב, ז, וּבִתְרַגּוֹם). עַל

הָאָדָם לְנַצֵּל כַּח זֶה שֶׁל דִּיבּוֹר לְעַבּוּדֵת בּוֹרָאוֹ: "עַם זֶה יִצְרָתִי לִי, תְּהִלִּיתִי יִסְפְּרוּ" (יִשְׁעִיָּה מו, כא) - תַּכְלִיתוֹ שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל הִיא לְסַפֵּר תְּהִלּוֹת ה'.

עַל מַה נִּגְזַרָה גְּלוּת מִצְרַיִם? עַל שֶׁאֵלֶּת אֲבִרָהָם אֲבִינוּ "בְּמַה אֲדַע כִּי אִירְשֶׁנָּה" (בְּרַאשִׁית טו). כְּלוֹמַר, הִיתָה תְּבִיעָה בְּעֵינֵי הַדִּיבּוֹר. וְעַדִּין הֵייתָה הַגְּזִירָה תְּלוּיָה וְעוֹמֶדֶת עַד

לְמִכִּירַת יוֹסֵף. וְאִיךְ נִסְבְּבָה, עַל יְדֵי דִיבּוֹרוֹ "וְיִבֵּא יוֹסֵף אֶת דִּבְתָּם רַעַה אֶל אֲבִיהֶם" (בְּרַאשִׁית לז).

כְּשֶׁאִיִּמּוֹ דָּתָן וְאֲבִירָם לְהַסְגִּיר אֶת מֹשֶׁה רַבְּנוֹ עַל הִרְגַּת מִצְרִי שֶׁהִתְעַלֵּל בִּיהוּדִי, נֶאֱמַר: "וְיֹרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲכֵן נֹדַע הַדְּבָר" (שְׁמוֹת ב). פֶּרֶשׁ רַש"י: כְּשֶׁרָאָה שִׁישׁ בַּעַם מְלִשִּׁינִים, הַחוּטָאִים בְּלִשׁוֹנָם, פָּחַד וַאֲמַר: מַעַתָּה, שְׁמָא אֵינָם רְאוּיִים לְהִיגָאֵל. אֲכֵן נֹדַע לִי הַדְּבָר שֶׁהֵייתִי תַּמָּה עָלָיו, מַה חֲטָאוֹ יִשְׂרָאֵל מְכַל שְׁבַעִים הָאוֹמוֹת לְהִיּוֹת מְשׁוֹעֲבָדִים בְּעַבְדוֹת פֶּרֶךְ, אֲבָל רֹוָה אֲנִי שֶׁהֶם רְאוּיִים לְכֶךָ.

הוּא שֶׁנֶּאֱמַר בְּזוֹהַר הַקְדוּשׁ ("ח"ב כה), שֶׁבַּמִּצְרַיִם הִיָּה הַדִּיבּוֹר בְּגִלוּת. כְּלוֹמַר, שֶׁלֹּא מִיִּלְאוֹ יִשְׂרָאֵל אֶת יִיעוּדָם לְעַבּוּדֵת הַבּוֹרָא. וְהוּאִיל ו"פֶּרֶס לְפִי הַדּוֹר" (עֲרִכִּין יז), הִיָּה גַּם מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, גּוֹאֲלָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כְּבֵד פֶּה וְכַבֵּד לִשׁוֹן. וְלִכֵּן הֵייתָה הַגְּלוּת תַּחַת יַד פֶּרַעַה. (פֶּרַעַה - אוֹתִיּוֹת פֶּה - רַע).

ווארט של הודיה

כתב ה"מנורת המאור" (ח"ג, פרק ד, אות קכב): **"...בכל שעה יש לו לאדם להודות ולברך לא-ל יתברך בינו לבין המקום, על כל הטובות והחסדים שעושה עמו בכל עת, ושמצילו מכל מקרים ופגעים הפרושים על כל החיים ומזומנים לבוא."**

ונודה לך על פדות נפשנו

סיפור אמיתי

רחוב יחזקאל בירושלים, כמה ימים לפני חג הפסח. כמנהגם של יהודים בימים אלה, אץ רץ לו יהודי לחנות מוצרי חשמל הממוקמת בפינת הרחוב, מבקש לרכוש לו מכשיר חדש כלשהו לחג. את עינו צדה דמותו של יהודי צעיר, שמעיניו נשקפים תום, עדינות וחן יהודי, העומד בפינת הרחוב כשעגלת תינוק לידו, ונראה כממתין למשהו.

עד כאן כלום לא מוזר, אלא שאחרי שעה וחצי שב האיש לאותה חנות, ונפעם לגלות כי האיש הממתין עודו ממתין, ניצב באותה פינה בדיוק!

אין ספק, עכשיו זה כבר מוזר מאוד. מישהו שעומד בערב פסח בפינת הרחוב, בחוסר תזוזה כמעט, רק שפתיו נעות, והוא לא זז כבר שעה וחצי! סקרנותו גברה, התעלומה לא הניחה לו.

מה מביא יהודי לכלות את זמנו בעמידה סתמית בערב פסח בטבורה של עיר?! מה גורם לאדם שנראה כה זך ואצילי לעמוד על רגליו שעה ארוכה בפינת רחוב? הוא פנה ליהודי בנימוס, והציע עזרה.

'עברתי כאן פעמיים בשעתיים האחרונות, וראיתיך עומד באותה תזוזה, עיניך עצומות לפעמים ואתה ממלמל משהו. אתה צריך עזרה? ממתין למישהו או למשהו?'

היהודי הממתין חיך בביישנות מה, והשיב מיד: 'האמת שאין לי מה להסתיר, הבה אספר לך את סיפור חיי...'. וכאן פתח וסיפר סיפור חיים דרמטי ומהפכני, שפתר את השאלה והותיר את השואל הלום רעם, נדהם ממש. הוא נולד בבית שאינו אמון על שמירת התורה והמצוות, ולא זכה להתחנך על ברכי התורה. את שנות ילדותו העביר בבית הספר השכונתי, וכשגדל והפך לנער - חיפש לעצמו עיסוקים מזדמנים. כך אירע שבערבי פסחים מצא את עצמו עובד באחת החנויות במרכז ירושלים, משרת את הלקוחות.

מדי יום ביומו בשובו הביתה, נסע באוטובוס המוביל לשכונת מגוריו - רמת אשכול שבירושלים, שמסלולו יורד במורד רחוב שטראוס, חוצה את 'כיכר השבת', וממשיך במורד רחוב יחזקאל. אלא שבאחד הימים, בהגיע האוטובוס לרחוב יחזקאל, נתקע האוטובוס בפקק ענק, אין יוצא ואין בא ממנו...

מכוניות צופרות, אנשים נרגנים, הכל תקוע. פקק מהסוג הגרוע. הוא היה עייף מעמל יומו, קיווה כבר לשוב לביתו, אך הכל עומד, המכוניות לא זזות. להפתעתו, כשהוא פונה לנהג ומבקש להבין מה יום מיומיו, דווקא הנהג משיב לו באושר:

'הבט נא ימינה ותבין הכל... כאן בצד ימין, מתקיימת חלוקת ענק של 'קמחא דפסחא'. אלפי משפחות מכל רחבי העיר באות הנה עם עגלות ענק, לוקחות הביתה

**עכשיו זה כבר מוזר מאוד.
מישהו שעומד בערב פסח
בפינת הרחוב, בחוסר תזוזה
כמעט, רק שפתיו נעות,
והוא לא זז כבר שעה וחצי!**

את כל צרכי החג - בשר ודגים, מצות ופירות, ירקות ותפוחי אדמה, מוצרי מזון יבשים, חד פעמי, אגוזים ושקדים... הבט נא ימיני הצעיר, תראה מחזה מרגש שלא ראית מעודך!

הנער הביט ימינה, ועיניו לא שבעו מראות. עוד ועוד אנשים באים, זה בא בעגלת תינוקות וזה במריצת בניה, אחד בא עם רכב אחיו והשני נעזר בצוות ילדיו. פניהם של כולם קורנות באושר, והם ממלאים מכל הבא ליד, באופן מסודר, יפה וראוי להערצה.

אלפים מקבלים את כל צורכי החג חינוג אין כסף - יש משהו יפה מזה?

הנער עמד והתבונן במחזה, ולבו כמו נמס. הוא כבר שכח לגמרי מהפקק המעצבן, המראה רומם אותו, הרטיט את לבו. 'אתה יודע מה?' - הוא פונה לנהג, 'תוריד אותי פה. אני רוצה לראות את המחזה הנפלא הזה מקרוב, לא מבעד שמשות האוטובוס...'. הנהג נענה לו בשמחה, אולי גם בקנאה, גם הוא היה רוצה לעזוב עכשיו את ההגה ולראות את הפלא הנשגב הזה...

הבחור ממחר לרוץ במורד הרחוב הצדדי, תופס לו באחת החצרות מקום ישיבה על גדר גבוהה, ויושב ומביט בנעשה למטה כשעיניו קרועות מתדהמה. שעות ארוכות ישב הנער על הגדר, שכח מזמן שהוא עייף מעמל היום, פרח מזכרונות שפעם מיהר והפקק עיכב אותו... המחזה מרשים, מעורר השראה, מרגש כל לב!

גם ביום המחרת בא הנער, וגם ביום שלאחר מכן. המחזה הנפלא לא מש מלבו, הרעיד את מיתרי נשמתו בכל יום מחדש. הוא שאף לדעת מאין טוב הלב הנפלא הזה, מהיכן נובעים מבועי החסד העצומים הללו, וגילה

את אור התורה.

עד מהרה התעניין לגבי ישיבה המתאימה לו, גילה את עוצמת הקשר והאהבה עם אבא שבשמים באמצעות קיום המצוות, והתחבר בכל נימי נפשו לתורה הקדושה - בה הוא עמל ועליה הוא שוקד יום יום...

כשבגר מעט, חש כי המקום הזה, פינת רחוב יחזקאל בירושלים, הוא מקום מיוחד עבורו. זה המקום בו גילה את אבא שבשמים, זה המקום שהעניק לו את אור התורה והמצוות בחייו. הוא פנה לרבו לשאול אם מותר לו לבוא למקום ולברך 'ברוך שעשה לי נס במקום הזה', הרב חיך בהבנה, פסק כי לא ניתן לברך את הברכה, אבל בהחלט ראוי לבוא למקום ולהודות לה' בפרקי תהלים נרגשים, להביע שבח ושירה לה' שזיכה אותו לשוב בתשובה שלימה...

'ומאז', - המשיך האברך לספר כשלחיו סמוקות, 'אני בא לכאן מדי שנה באותו היום בו גיליתי את המחזה ששינה את חיי, ואומר כאן פרקי תהלים בהתרגשות אדירה שאין לתארה. אני מרגיש שהמקום הזה העניק לי את חיי, ואני בא דווקא אליו, ודווקא ביום הזה, כדי להודות ולשבח לה' הטוב על חסדו שגמל עמי! וגם לבני, התינוק שבעגלה, קראתי בשם 'פסח', כדי להזכירני בכל עת להודות לה' על הנס הנפלא בו הוא זיכה אותי בזכות חג הפסח. כדי שאזכור בכל עת להודות ולשבח לה' הטוב על חסדו הרב אשר גמל עמי, להביע בפניו שבח ושירה על גמולו הטוב עמי!'

● ● ●

בליל הסדר כולנו חווים רגע הזדמנות כזה. זהו לילה של גילוי שכינה, כימי צאתנו ממצרים נראה נפלאות. לילה בו הקדוש ברוך הוא ופמלייתו באים להתחבר אלינו, לשמוע את השבח הנפלא שאנו מספרים על יציאת מצרים, לחזות בעם ישראל מתכנס למשפחותיו סביב שולחנות הסדר, ולהאיר להם אור של קירבת אלוקים שמימית הנובעת מהודאה.

הבה נאמץ את ההזדמנות, נקפוץ על המציאה. נבין באיזה לילה גדול אנו נמצאים, ונסתער על המתנה הנפלאה הזו של חיבור בעבותות אהבה עם אבינו שבשמים. כי רגע ההזדמנות הזה, הוא רגע שיכול לחולל מהפך בחיינו, להעצים את הקשר שלנו וקרבת האלוקים לבורא עולם. הבה ננצל את ההזדמנות שבליילה הזה עד תומה, ונחווה בעצמנו חוויה של קשר רוחני מתהדק ומתעצם עם אבינו האוהב!

(מתוך "פניני פרשת השבוע")

בשרו מיום ליום ישועתו

לקט סיפורי ילדות מתוך קו הטלפון "קול תודה": 03-6171190

ישועה בזכות "קול תודה"

בשנים האחרונות, הייתי במסגרת כולל שמאוד לא התאימה לי, לאופיי ולשאיפותיי. כל הזמן התפללתי שאמצא כולל אחר, אך לא רציתי לעזוב, כי בכל זאת זו היתה בשבילי מסגרת מסודרת. בתקופה האחרונה נודע לי על הקו "קול תודה". קיבלתי על עצמי שאם אושע, אפרסם בקו. זמן לא רב לאחר מכן ניגש אליי אברך והציע לי כולל שממש התאים לשאיפותיי. היום אני לומד בכולל החדש, מאושר ושמח עד מאוד. תודה לה' שכעת אני זוכה לפרסם ישועת ה' עמי.

התינוק שלא הפסיק לבכות

לפני כמה חודשים נולד לנו בן ראשון בחסדי ה' עמנו. התינוק הפעוט היה בוכה כמעט ללא הפסקה, לילות כימים. כמעט ולא היינו ישנים. הלכנו ללא מעט רופאים, ואף אחד מהם לא מצא סיבה. שלחו אותנו לטיפול אלטרנטיבי, שעלה כספים רבים - וגם משם לא ראינו את הישועה. החלטתי להתחיל להודות לה': "תודה על שבכלל זכינו לילד! ותודה גם על הבכי, ישנם אנשים שהיו שמחים מאוד לשמוע קול בכי של תינוק בביתם..." לאחר תקופה שצרה בה התחזקתי בהודיה, הציעו לנו תזונה מיוחדת לתינוק, שהשפיעה ושיפרה מאוד את המצב. היום התינוק רגוע ושלו, ישתבח ויתעלה שמו לעד.

הוצאה לאור בזכות התודה

זכיתי לכתוב ספר ובו סיפורים רבים על השגחה פרטית. זמן רב נשאר הספר במחשב, ולא יצא לאור בשל בעיית מימון. יום אחד, בתפילת מנחה, פניתי להקב"ה ואמרתי: "רבונו של עולם, מדוע הספר לא יוצא לאור ומה עוד עלי לעשות?" מייד האיר בליבי, כי טרם נתתי שבח והודיה לבורא עולם! פתחתי בהודיה נרגשת על כל חסדי ה' עמי, וכן על החסד העצום שזיכני לכתוב את הספר. הבטחתי שאם הספר ייצא לאור - אפרסם ב"קול תודה". כשהסתיימה התפילה, פגשתי אברך שראה עמוד מתוך הספר והתלהב מאוד. הוא התקשר לחברים שלו, ותוך דקות ספורות מצא מימון להוצאת הספר. הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו!

על כל שיעול - הילול

כמה פעמים בשנה אני סובל מהתקפות שיעולים קשות, המביאות אותי לעתים עד לחנק קשה ולא נעים בכלל. לדאבוני, אפילו לרופא ה"אף-אוזן-גרון" - לא היתה רפואה בשבילי. שבת אחת השיעולים התחילו באופן ניכר ורציני, וכבר הייתי בטוח שזה ייתפתח כמו תמיד. אך הפעם החלטתי שאלחם בהם בנשק מיוחד - בכוח התודה. על כל שיעול שהגיע - אמרתי "מזמור לתודה". הלא ייאומן קרה, בסוף השבת השיעולים נעלמו כלא היו. נס גדול היה פה. תודה לה'!

השגחה פרטית

יום אחד, לאחר השיעור הקבוע שלי, גיליתי שאני לא מוצא את צרור המפתחות היקר שלי. בצרור היו מפתחות לרכב, לבית וגם לבית הכנסת. הצטערתי מאוד בשל כך. בהשגחה פרטית מופלאה, פתחתי ספר בו היתה פרסומת לקו "קול תודה", התקשרתי ושמעתי את סיפור מס' 100, שגם מדבר על אובדן של פלאפון - מקרה דומה עד מאוד למקרה שלי! החלטתי שגם אני אודה לה', והבטחתי לפרסם בקו כאשר אמצא את המפתחות. למחרת מישהו התקשר ואמר: "אני ממש מצטער, אני לא יודע איך זה קרה, מצאתי את המפתחות שלך בתוך התיק שלי..." תודה לה' יתברך!

אם גם לכם יש סיפור ישועה

בעקבות ההודיה לה'

ואתם רוצים לפרסמו לזיכוי הרבים
בקו "קול תודה" - תוכלו להקליטו במס':

לגברים: 077-2519672

לנשים: 077-3137119

שלוחה 6

ניתן גם לשלוח למייל:

KT6171190@gmail.com

**ניתן להקליט סיפורי ישועה גם באידיש,
באנגלית ובצרפתית. חייגו ל"קול תודה",
בחרו את השפה ואת מדור השיעורים,
ועקבו אחר ההוראות**

ניתן להאזין לפרסומי סיפורים רבים נוספים בקו "קול תודה" 03-6171190 מדור 3

סיפורי "קול תודה" לילדים: 03-6171180 מדור 4

צדיקים מודים לה'

בדאמאל'ה' נטע ציינוירט 33

גם בריאים."

אינו נראה שמח, ולפי הבנתו הרי מי שאינו שמח הרי זה כאילו אינו מסכים עם מעשיו ופעולותיו של

הבורא והוא "ברוגז" ח"ו, וזה נקרא כפיות טובה, על כך ראה חובה לנפשו למחות - תיכף ומיד נענה ואמר בתקיפות ובנעימות: "אנחנו בשמחה. ה' יעזור שנהיה

אחד מהדברים, שהיה הגה"ח ר' נטע ציינוירט זצ"ל תמיד מרעיש ומעורר עליו - היה זה שעל האדם להרגיש ולהכיר בטובתו של מקום, ואפילו כשיש לו לפעמים צער ועוגמת נפש, אסור לו לשכוח את גודל החסדים שהשי"ת עושה עמו, ושמצד הדין והיושר אין מגיע לו כלום. עצם הדבר שהאדם חי, ובפרט אם הוא בריא - **הוא כבר צריך להודות ולהלל ולשבח על זה עד אין שיעור**, ולהכיר תמיד שכל מה דעביד רחמנא לטב עביד, והאדם אינו יודע מה טוב לו באמת ומה לא, והרבה הרבה היה מדבר על כך, בראותו בכך מיסודות האמונה והעבודה. ר' נטע לא יכול היה לסבול פנים זועפות, והיה אומר על כך: "מה חסר לך? מה יתאונן אדם חי? תהיה בשמחה, אל תהיה ברוגז..." פעם אחת, כשהגיע לקליז חולה מאוד, ובקושי הלך על רגליו - פגש בו אחד מן המתפללים, ריחם עליו ואמר לו: "ר' נטע, ה' יעזור שתהיה בריאים ושמחים!" ור' נטע, בשמעו את הברכה, כנראה הסיק מכך שהוא

בימיו האחרונים, בהיותו בבית החולים, התבטא ואמר לאחיו: "חשבון פשוט הוא שמוכרח להיות שהמצב הנוכחי הוא הכי טוב שיכול להיות." וכך הסביר: "להשי"ת הרי לא חסר כלום, ויכול לעשות מה שרוצה, ודרכים להיטיב גם לא חסרות לו, כי הוא הטוב והמיטיב עד אין סוף - אם כן, מוכרח להיות שכך צריך להיות.

לאחר שנפל למיטת חוליו, מרותק בייסורים גוראים - כשהצליח להוציא הגה מפיו, מיד התמלא ברגשי הודיה לה', כי הלא היה יכול להיות יותר גרוע, והאם מישהו חייב לנו משהו? וכי שילמנו על כל החסדים שקיבלנו עד עכשיו שמגיע לנו כל כך הרבה? והגה"ח ר' נטע כל ימיו היה מדבר וחוזר ומשיח בעניין זה ומעורר תמיד כי על האדם להרגיש תמיד הכרת טובה לה' ולראות כמה טוב לו ולהאמין שהכל חסדים ורחמים מהשי"ת, ולא מגיע לו כלום...

בתרומותכם
תוכלו להקדיש
את הזמין לישועה
או לע"נ יקיריכם

שותפים של הודיה

כעת גם אתם יכולים
להגדיל תודה ולהאדירה
ולהיות שותפים להפצת ההודיה בארץ וגם בעולם

בתרומה של
תקחו חלק בהדפסת
כ-1000 עותקים

בתרומה של
100 ₪

בתרומה של
תקחו חלק בהדפסת
כ-500 עותקים

בתרומה של
50 ₪

היו שותפים להפצת אור ההודיה, ויחד נזכה בע"ה לקבל פני משיח בתורה

לתרומות חייזו: 055-6789-852

מתחברים להודיה

אלוני "קול תודה"
עיתונים חודשיים
עשירים בתוכן
יחודי ומחזק

פנקס הפלא
פנקס לרישום חסדי ה'
בצעוני ומרהיב משובל בפסוקים
רעיונות תפלות וסיפורים.
העצה של הזרש"ז אויערבך-
לחיים נחמים ולראות ישועות.

מקבל עילוני "קול תודה"
חוברת המאגדת את אלוני
קול תודה החל מתאריך
אב התשע"ד - כסלו התשע"ז

מזון חוברות בנושא ההודיה

דיסק "הכל לטובה"
השיר שיהפוך את חייכם לתודה,
משמח ומחזק מילי ש דג 120+
חובה בכל ביתו

דיסק "קול תודה"
מבחר קטעים נפלאים מהקו,
שילוב נדיר של שירים שירים וסיפורים.

ניתן להשיג בעמדות "לעולם אודך" ברחבי הארץ:

בני ברק: רח' חנוכה 073.7240443 | רח' ר' עקיבא 052.7657961 | ויזניץ 052.7162299 או 052.7637469 | רח' השומר (לוי יצחק) 054.8409772 | חוון איש 054.8486376 | קרית הרצוג 054.8428037 | ירושלים: נאולה 054.8492713 או 052.7158106 | בית ישראל 050.4160092 | רמות ד 052.7156755 | רמות ב' ורמת שלמה 052.7682817 | רמת גן 052.7695623 | נבועה B פנים מאירים 052.7626133 | הר-נוף 054.8461818 | בית וגן 050.4187444 | נבועת שאול 052.7674231 | נוה יעקב 052.7141306 או 052.7663826 | פסגת זאב 054.8434258 | ביתר נבועה A רח' וויל 052.7695623 | נבועה B פנים מאירים 052.7626133 | יהודה הנשיא נבועה B אוהב ישראל 052.7148656 | צפת 052.7148656 | בית שמש 052.7122942 (אחרי 16:00) | רמה ב' 077.3311851 או 053.3145954 | הקריה החרדית 053.3190245 | אלעד 052.7173260 | ירושה הנשיא חב"ד 052.7645939 | מודיעין עילית 053.113783 | ברקפלד 052.7122366 | קרית ספר 08.9741033 | נאות הפסגה 053.127139 | גרין פארק 050.4181808 | אשדוד איזור ג' 050.4166933 | איזור רח' בעל הנס 052.7669125 | חב"ד ח' 08.8640260 | רחובות 050.4128900 | נתיבות 052.7659325 | אופקים 052.7635667 | נבועה ב' 052.7635667 | ח' 054.8487477 | ויזניץ 054.8487477 | קרית אתא 052.7653472 | פ"ת 052.7139522 | טבריה 050.4139035 | תל אביב 052.7143324 או 052.7143324 | תפוח 08.9987099 | תל אביב 054.8423620 | עבר 054.4117088 | כנתיאל 054.8531274 | בניאל 052.7697329 | חדש 052.7697329 | ובחן יעקב 052.7653472 | ברק 054.8486376 | למנויות גדולות ו/או למשלוחים לאיזורים אחרים: 055.6785647 | למנויות גדולות בבני ברק: 054.8486376

ציורים: יהושע וייסמן 054-8441131